

наука, за що то неговый умъ е у игры те, а не у наука та: като отидохъ же при Сиятипа бехъ сосъ умъ не детинскій, но по-совершенъ. И така сосъ Божія та помощь и сосъ искусно то наставленіе Сиятипово постигнахъ и разумѣхъ сичка та премудрость. Тога царь Богу убо благодаренія воздаде многу, сына си же, а най Сиятипа похвали.

Заповѣдува царь и довеждатъ наложница та предъ него.

Слѣдъ сичко то прочее това заповѣда царь, и доведоха лукава та оная жена предъ него, и рече: О жено, за коя вина искаше и прилѣжаваше да погубишь сына ми; И она рече: державнѣйшій царю, секой человекъ естественна должность има да се пече за животь си. За това прочее азъ искахъ да изгубимъ неговый животь, за да упазимъ мой: Защо то азъ, като пріяхъ твоего сына на единѣ, за да го увѣщавамъ да продума, увѣщавахъ го, молихъ го и разно ласкаяхъ го, да продума, и никакъ не продума. Най-послѣ же начнахъ да му думамъ думы рачителны, и тога онъ продумавши рече ми: О жено, не щемъ да ти се отвѣстимъ на това, щото ми говоришь, докле да минатъ седмь дни, и тога ще ти се отвѣстимъ на сичко то, какво то ти подобава: кое то азъ чувши вострепетахъ и уплашихсе, и